

Søren Søndergaard (EL):

Det, der måske kan forekomme en lille smule mærkeligt for folk, der sidder og hører det her ude ved krystalapparaterne eller tv'et, eller hvor de nu sidder, er, at man kan bruge 10-12 år gamle resolutioner som begrundelse for at gå i krig. Altså man kan hive en resolution frem, der er 10-12 år gammel, og så sige: Den her begrundelse, hvorfor vi går i krig. Det var sådan set det, statsministeren sagde.

Jeg synes, det var ærgerligt, at statsministeren ikke blev på den høring i morges. Altså én ting var, at statsministeren ikke ville svare på spørgsmål, men statsministeren kunne godt være blevet og have hørt nogle af de indlæg, der var fra nogle af de juridiske eksperter. Der var bl.a. en af de juridiske eksperter, som gjorde opmærksom på, at bemyndigelsen fra de første resolutioner – der omkring den første Golfkrig – næppe omhandlede mere end Kuwaitsagen, bl.a. fordi de henvendte sig til stater, som – og jeg citerer – samarbejder med Kuwaits regering.

Deraf fremgik det tydeligt, at det var resolutioner, som ene og alene tog udgangspunkt i spørgsmålet om befrielsen af Kuwait og situationen, hvor Saddam Husseins regime havde besat Kuwait.

Derfor vil jeg godt spørge statsministeren, hvad statsministeren siger til den argumentation, at de resolutioner i virkeligheden tilhørte et helt andet tidspunkt og derfor ikke kan bruges som folkeretligt grundlag for en krig, som gennemføres 12 år senere.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Som bekendt er der en vældig diskussion blandt folkeretskyndige om det her.

Vores synspunkt er meget klart: Den gamle resolution fra 1990 gav bemyndigelse til magt-anvendelse over for Irak. Resolutionen fra 1991 var en – hvad skal vi kalde det? – våbenhvile-resolution, som stillede en række betingelser op for en våbenhvile, som Saddam Hussein skulle overholde. Det gjorde han ikke, og det blev fastslået enstemmigt i resolutionen fra november 2002, altså den, der hedder 1441, at han ikke overholdt bestemmelserne, og dermed var forudsætningerne for den våbenhvile så at sige brudt.

Vi mente, at dette manglende samarbejde med FN's Sikkerhedsråd måtte have en konsekvens. Så det hænger meget fint sammen, og det er lagt meget åbent frem i Folketinget, der er ikke noget at komme efter.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg kan forstå, at regeringen her har et andet synspunkt end de fleste folkeretseksperter. Det er jo så også i orden, det skal jeg ikke gøre mig klog på. Men jeg må da indrømme, at jeg bliver en lille smule nervøs, når man sådan lige pludselig kan vågne op en dag, og så bliver der hevet en 10-12 år gammel resolution frem som begrundelse for at sende danske soldater i krig.

Kl. 15.30

Derfor vil jeg da godt spørge statsministeren, om der ligger andre resolutioner, som man kan forestille sig lige pludselig bliver hevet frem og kan begrunde gennemførelsen af en krig.

Jeg synes, at Folketinget har et ubetinget krav på at få at vide, om der ligger andre sådanne resolutioner. Jeg ville synes, det var stærkt betænkeligt, hvis der lå sådan nogle 10, 12, 15, 20 eller 38 år gamle resolutioner, som en eller anden tilfældig stat, f.eks. USA, lige pludselig kunne trække frem og sige, at det her er begrundelsen for, at vi sammen med Danmark kan gå i krig et eller andet sted i verden.

Hvis det virkelig er regeringens opfattelse, må jeg bede om, at statsministeren svarer på, om der ligger andre resolutioner, som kan bruges på samme måde.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er jeg ikke bekendt med.

Det er jo forkert, når hr. Søren Søndergaard beskriver det sådan, at en eller anden tilfældig stat hiver nogle gamle resolutioner frem. Det er FN's Sikkerhedsråd, som enstemmigt i november 2002 har fastslået, at Saddam Hussein har forbrudt sig mod resolutionerne fra 1990 og 1991. Derfor fik han i november 2002 en sidste chance. Den sidste chance udnyttede han ikke, og det var grunden til, at vi mente, at det måtte have en konsekvens.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2920

10) Til statsministeren af:

Line Barfod (EL):

»Vil ministeren forklare, hvorfor den danske regering anså resolution 1441 som tilstrækkeligt grundlag for en væbnet aktion mod Irak, i lyset af, at både Colin Powell og f.eks. den franske og den syriske delegation i Sikkerhedsrådet alle har